

Systematika

Ze všech možných filosofii si vybíráme filosofie radikálního konstruktivismu a obratu k jazyku.

(Gregory Bateson, Ludwig Wittgenstein, Michel Foucault, Jacques Derrida, Heinz von Foerster, Ernst von Glasersfeld, Paul Dell, Václav Bělohradský, Stanislav Hubík a další)

Na základě těchto filozofií formulujeme obecnou teorii terapie (použitelnou v psychoterapii, sociální práci, klinické praxi, pedagogice, managementu atd.).

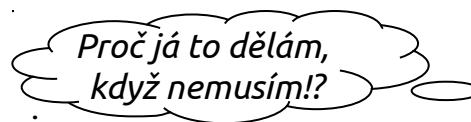
(sociální a problémový systém, klinická teorie, pomoc a kontrola, strukturní determinismus, pražské teze, 10+1, jazyk, dialog, pracovní dilema, atd.)

Metoda se odvíjí od filosofie a obecné teorie.

Metoda je to, co z rozhovoru činí terapeutický rozhovor.

Metodou terapeutické práce je reflektování, čili práce se sebou.

Metodě vyšlapávají cestu naši myslí modely praxe.

Z teorie a metody vycházejí modely praxe.

Nabízejí možné postupy v konkrétních situacích.

(osm profesionálních způsobů práce, tři proveditelné kroky, orientace na řešení, algoritmus Peclové, klinický systém, rozvíjení dialogu, bezpečí a jistota, narativní pojetí, dojednávání, atd.)

Techniky představují rejstřík konkrétních kroků na „opravování“ rozhovoru. Jsou specificky konstruktivistické i převzaté.

(konstruktivní otázky, měřící otázka, dojednávání, nabídky, připojování, oceňování, zplnomocňování, formulace cílů, komentáře, domácí úkoly, externalizace, reflektování v týmu, atd.)

